

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420201592
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4420201592.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. L., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: T. L., nar. XX.X.XXXX, bytom W., L. XXX/XX, zastúpená: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Nitra, Farská 40 a L. L., nar. X.X.XXXX, bytom W., L. XXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36813401, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. apríla 2020, č. k. 11P/59/2020-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ v spojení s § 3 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) uznesením zo dňa 8. apríla 2020, č. k. 11P/59/2020-32 zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, § 360 ods. 1, 2, § 361, § 365 ods. 1, 2, § 366, § 367 ods. 1, 2, 3 a 4 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že matka sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom podaným dňa 30.3.2020 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia. Žiadala zveriť maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti, upraviť styk otca s maloletým dieťaťom a otca zaviazat' na platenie výživného vo výške 150 eur mesačne.

4. Návrh odôvodnila tým, že podľa jej informácií manžel podal na tunajší súd návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, výživy a styku s maloletým pod sp. zn. 11P/53/2020. Ich manželstvo už niekoľko rokov nefunguje. Skutočnosti, ktoré viedli matku k podaniu tohto návrhu ohľadne maloletého spočívali v tom, že sa manžel dozvedel, že matka si našla priateľa. Z tohto dôvodu sa začal voči matke správať neúnosne, preto pre pokoj v rodine sa matka rozhodla odísť a momentálne žije v dome svojej matky. Manžel síce tvrdil, že jej nezakazuje obývať ich spoločný dom, ale vždy keď tam príde za účelom tráviť čas so synom, slovné a dokonca aj fyzicky na ňu útočí a pred synom nadáva. Keď chcela riešiť kedy bude môcť byť so synom sama manžel povedal, že môžu byť v detskej izbe a on bude v obývačke, avšak ani to nebola pravda a ustavične za nimi chodil a nedopraje im stráviť čas osamote. Manžel dokonca povedal, že po ich rozvode odíde so synom do jeho rodnej obce pri O. k rodičom. Matke znemožňuje pokojne sa stýkať so synom bez prítomnosti otca. Hocikeď keď príde do domu, má obmedzenú slobodu, pretože manžel jej je v päťách a vyvoláva konflikty. Je nevyhnutné,

aby starostlivosť o syna bola bezodkladne upravená formou súdneho rozhodnutia. Pretože manžel ju nechcel nechať so synom osamote a v pokojnom prostredí, ako jedinou možnosť vidí v tom, že maloletý bude zverený do jej osobnej starostlivosti. Nariadenie neodkladného opatrenia navrhuje z dôvodu, že otec jej bráni(!) v pravidelnom a pokojnom styku s dieťaťom, pred synom ju uráža a správa sa nevhodne. Výdavky na dieťa predstavujú sumu 300 eur mesačne. Manžel pracuje ako inštalatér a jeho mesačný príjem je 750 eur. Z uvedených dôvodov je spravodlivé a primerané, aby otec prispieval výživným 150 eur mesačne. Matka uviedla, že dočasná úprava je vhodná a účelná.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že na tunajšom súde prebieha konanie na návrh otca o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý žiada manželstvo rozviesť, zveriť maloleté dieťa do jeho osobnej starostlivosti a zaviazať matku na platenie výživného vo výške 120 eur mesačne. Z návrhu súd považoval za preukázané, že otec dieťaťa je zamestnaný so zárobkom 850 eur mesačne a matka dieťaťa je zamestnaná so zárobkom 450 eur mesačne.

6. Konštatoval, že právo na výchovu maloletého dieťaťa majú obidvaja rodičia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vykonať rozsiahle dokazovanie, súd v podstate vychádza iba zo skutočností tvrdených matkou. Matka žiadnym spôsobom nepreukázala naliehavý právny záujem v otázke zverenia maloletého do jej osobnej starostlivosti. Z návrhu matky vyplývalo, že aj otec aj matka majú podľa všetkého vytvorené riadne podmienky pre výchovu maloletého. Súd preto návrh matky na zverenie maloletého do jej osobnej starostlivosti neodkladným opatrením zamietol a nemal preukázané, že by matka potrebovala určiť neodkladným opatrením výživné v nevyhnutnej miere. Matka maloletého je zamestnaná, má príjem, preto môže nevyhnutné náklady spojené s výživou maloletého hradiť sama. Matka netvrdila, že by otec vôbec neprispieval na výživu maloletého. V časti návrhu na určenie výživného (neodkladným opatrením možno určiť iba výživné v nevyhnutnej miere), matka neprodukovala žiadne dôkazy. Z návrhu súd nemal preukázané, že by otec nemal kontakt s maloletým dieťaťom.

7. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nebol dôvodný, pretože z neho nevyplývali žiadne okolnosti, ktoré by preukazovali naliehavosť, neodkladnosť, prípadne ohrozenie maloletého dieťaťa, pre ktoré by maloleté dieťa malo byť neodkladným opatrením zverené do starostlivosti jedného z rodičov, určené výživné, prípadne rozhodnuté o úprave styku. Vo veci je potrebné vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré bude v rozvodovom konaní a vzhľadom na vek dieťaťa je potrebné zistiť aj jeho názor. Súd pre krátkosť času, pre ktorý bolo potrebné rozhodnúť o neodkladnom opatrení, nemal možnosť zistiť názor dieťaťa, taktiež dôkladne prešetriť pomery na strane oboch rodičov a zistiť zárokové a majetkové pomery rodičov. Takéto dokazovanie bude vykonané vo veci samej v rozvodovom konaní. Za danej situácie, pokiaľ nedošlo k iným podstatným skutočnostiam odôvodňujúcim potrebnosť neodkladného opatrenia, nebolo potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov. Súd preto návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

8. V závere uviedol, že nerozhodoval a neposudzoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v lehote 7 dní, teda podľa § 367 Civilného mimosporového poriadku. Návrh matky nebol návrhom na odovzdanie maloletého do osobnej starostlivosti matky podľa § 367 odsek 1 Civilného mimosporového poriadku.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

10.1. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu vyhovel. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázala naliehavý právny záujem v otázke zverenia maloletého do jej starostlivosti. Dochádza k negatívnym vplyvom na psychiku maloletého a tým jeho ohrozenie do budúcnosti. Súd sa nevysporiadal s tým, že dôvodom jej obmedzovania styku s maloletým je hrubé a neprípustné správanie otca voči nej pred maloletým a pred susedmi a známymi a ďalšími obyvateľmi obce. Hnev a emócie otca, ktoré ku nej cíti sú dôvodom jeho správania. Nie z jej viny bola prinútená opustiť spoločné bydlisko, v ktorom sa zdržiava aj ich spoločný syn a tým obmedziť stretávanie na nevyhnutnú mieru a aj to iba za prítomnosti otca, ktorý maloletého presviedča, že ich opustila kvôli inému a tým v mal. P. neoprávnene vzbudzuje dojem, že ho nemá rada. Otec vytvoril veľmi nepriaznivé pomery a pre pokoj radšej ustúpila a odišla bývať k jej matke, kde má vytvorené vhodné podmienky na rodinný život a zabezpečenie potrieb. Otec jej tak bráni vo výkone rodičovských práv. Poukázala na čl. 5 zákona

o rodine (záujem dieťaťa) s tým, že nemalo by prísť k pretrhaniu väzieb. Dlhodobý pretrvávajúci stav podľa jej názoru môže spôsobiť psychickú alebo fyzickú ujmu.

10.2. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nedal odpoveď na to, ako v súvislosti so stavom veci môže otcove správanie voči nej vplývať na citové väzby zúčastnených. Napadnuté uznesenie neobsahovalo posúdenie neschopnosti otca dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o maloletého, keďže jej rodičovské právo nerešpektuje. Opakovane jej znemožňoval styk s maloletým. Poukázala na Dohovor o právach dieťaťa, ktoré hľadá na záujem dieťaťa ako na prvoradé hľadisko. Maloletý nechce už tráviť čas s matkou a navštíviť svoju babku. Poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 46/2013. Určenie výživného navrhla pre prípad zverenia dieťaťa do jej osobnej starostlivosti. Súd sa dostatočne nevysporiadal s dôvodmi, ktoré by vylučovali dočasné nariadenie napr. striedavej osobnej starostlivosti.

11. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec v tom smere, že sa stotožňuje s napadnutým uznesením, pretože nevznikla potreba urýchlene upraviť rodinné pomery neodkladným opatrením. Matka má kedykoľvek možnosť tráviť s maloletým čas v dome, kam má prístup. Otec nebráni stretávaniu maloletého s matkou. Prihliadajúc na názor syna, otca bol toho názoru, že je v záujme maloletého stretávanie sa formou dohody medzi rodičmi. Maloletý opakovane uvádzal, že chce žiť v dome otca. Matka sa sama rozhodla opustiť spoločnú domácnosť a má novú známosť. Otec matku z domu „nevychodil“. Matke nič nebráni v tom, aby trávila čas spoločne so synom v spoločnom dome.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote oprávnená osoba - matka maloletého dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13.2. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13.3. Podľa § 367 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že matka maloletého P. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňovala okrem iného tým, že pred súdom prebieha konanie o rozvod manželstva na návrh otca maloletého. S otcom majú v BSM spoločný dom v W., kde zostal bývať otec s maloletým. Matka sa odsťahovala, má nového priateľa a otec sa v dôsledku toho k nej správa nenáležite a reálne jej tak obmedzuje výkon styku s maloletým.

15.1. Z pohľadu odvolacieho súdu je treba konštatovať, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil nosné tvrdenia matky ohľadne faktického zasahovania do styku matky s maloletým, ktoré bolo (je) realizované v ich spoločnom dome. Súd prvej inštancie tak nedal odpoveď na zásadné dôvody predstreté matkou, iba všeobecne uviedol, že neboli splnené podmienky naliehavosti a potreby dočasnej úpravy rodinných vzťahov.

15.2. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvoinštančného, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne

realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

16. Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd skúmal, či konanie v predmetnej veci takouto vadou netrpí. Osobitne sa zamerlal na skúmanie, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom (právo na spravodlivý súdny proces), pod ktorou treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom procese za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva strany sporu súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

17. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v zákone. Výkladom ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvodené.

18.1. Podľa § 28 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine (ďalej len ZoR), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

18.2. Podľa § 36 ZoR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

18.3. Podľa § 24 ods. 4 ZoR, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Odvolací súd konštatuje, že v napadnutom uznesení absentuje presvedčivosť dôvodov na zamietnutie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj dostatok dôvodov vedúcich k hodnoteniu nosných skutočností, ktoré matka v návrhu tvrdila a osvedčovala. Nedá sa povedať, že skutočnosti tvrdené matkou o nie príliš priateľskom prostredí v dome rodičov v čase, kedy realizuje styk s maloletým, by a priori boli nepravdivé. Ich hodnovernosť je determinovaná okolnosťami prípadu, ktoré celkom iste môžu súvisieť s jej novým priateľom a vedomosťou otca o tejto skutočnosti. Prvoinštančný súd ich však nevyhodnotil v kontexte potrieb a záujmu maloletého dieťaťa mať v živote aj druhého z rodičov.

20. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

21. Súdne konanie o rozvod manželstva rodičov mal. P., s ktorým je spojené aj konanie o úprave pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode (§ 100 CMP), ktoré sa vedie v inom konaní iste môže trvať aj dlhší čas. Ak by bol zachovaný stav, kedy styk matky s maloletým nebude (pokiaľ možno) plnohodnotným (do styku bude zasahované), nebude môcť byť zabezpečené, že matka, ktorá prejavuje o dieťa záujem, bude môcť realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti v plnom rozsahu, čo má nepochybne vplyv aj na maloleté dieťa. Nejde len o otázku stavu rodinných pomerov v čase po rozvode (ktoré pomery sa krevujú aj v predrozvodovom čase), ale aj o potrebu zabezpečiť rovnocenné, a rovnoprávne postavenie rodičov v čase súdneho konania tak, aby postavenie toho rodiča, u ktorého

maloleté dieťa zostalo po odluke rodičov, nemalo neodôvodnenú prevahu pri rozhodovaní o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom pri rozvode.

22. Hoci odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z okolností prípadu (vychádzajúc z predpokladu o vhodnom výchovnom prostredí oboch rodičov) nebolo možné vyhovieť návrhu matky a zveriť jej maloletého P. do jej osobnej starostlivosti, pretože maloletý byva kontinuálne u otca a je o neho podľa všetkého dobre postarané, je treba povedať, že súd bez ohľadu na žiadaný obsah mohol a mal rozhodnúť aj bez návrhu spôsobom, ktorým realizuje ochrannú (ingerenčnú) funkciu orgánov ochrany práva vo vzťahu k rodinným vzťahom. Preto, ak existuje stav, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, keď matka, ktorá si našla nového priateľa, odišla zo spoločnej domácnosti rodiny, býva v tej istej obci ako otec dieťaťa, prejavila záujem o maloleté dieťa, má vhodné podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletého P., ktorý zostal bývať s otcom v spoločnom dome rodičov, bude treba sa zaoberať tým, či nie je v záujme maloletého dieťaťa neodkladným opatrením zveriť maloleté dieťa práve do osobnej starostlivosti otca a upraviť styk matky s maloletým P., toľž, ak neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 360 ods. 1 CMP). Do úvahy, najmä v prípade otvorenej a dohody schopnej komunikácie rodičov (čo sa zatiaľ nejaví) prichádza do úvahy aj striedavá osobná starostlivosť. V prípade určovania výživného musí ísť len o výživné v nevyhnutnej miere (§ 366 CMP).

23. V ďalšom postupe bude treba sa vysporiadať presvedčivým spôsobom s nosnými argumentmi tohto prípadu a rozhodnúť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

24. Odvolací súd zároveň zrušil závislý výrok o náhrade trov konania (§ 379 písm. a/ CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).